

عنوان مقاله:

درآمدی بر اشتغال در بخش های عمده استان تهران براساس داده ستانده بخشی

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد و مدیریت شهری، دوره 5، شماره 19 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

نصراله مقصودی - استادیار گروه حسابداری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر، اسلامشهر، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف شناسایی و بررسی وضع موجود بازار کار و تحلیل زوایای آشکار و پنهان بیکاری و توسعه اشتغال با روش کمی در استان تهران انجام شده است. ابتدا با استفاده از اطلاعات آماری و از طریق تعیین سهم بخشهای اقتصادی از بازار کار و میزان دادوستد نیروی کار بین بخشی، برای تمامی شهرستان های استان تهران، میزان کمی جذب و مازاد نیروی کار مشخص شد و سپس در افق چشمانداز ایران 1404، اندازه واقعی تقاضای نیروی کار برآورد گردید. در این تحقیق، از روش های مبتنی بر داده- ستانده به بازار کار استفاده شده است که عبارتند از: روش اول، مبتنی بر آمار شاغلان بخش های اقتصادی که شامل روش تغییر سهم و روش ضریب مکانی است. روش دوم، روش داده- ستانده مبتنی بر ارزشافزوده تولید است که برای ارزیابی جذب یا صدور نیروی کار در سه بخش عمده اقتصادی، کشاورزی، خدمات و صنعت در هر شهرستان استفاده شده است. یافته های تحقیق نشان میدهند که سهم اشتغال در بخش کشاورزی از سال 1385 تا سال 1394، با 0/1 درصد کاهش مواجه بود و از سال 1395 تا سال 1404، با 0/1 درصد افزایش روبه رو خواهد شد. سهم اشتغال در بخش صنعت از سال 1385 تا سال 1394، 0/3 درصد افزایش داشته و سپس تا سال 1404 با کاهش تقریباً پنج درصدی همراه خواهد بود. سهم بخش خدمات از سال 1385 تا سال 1394 تقریباً ثابت بوده 0/2 درصد کم شده و سپس از سال 1394 تا سال 1404 به روند افزایشی خود ادامه میدهد و تقریباً به رشد 5 درصدی خواهد رسید. بیشترین تغییر در اشتغال مربوط به سهم بخش خدمات میباشد، بیشترین ضریب مکانی با روش اشتغال، مربوط به شهر تهران در بخش خدمات و پایین ترین نیز مربوط به شهر تهران در بخش کشاورزی و صنعت میباشد.

کلمات کلیدی:

استان تهران، بخش های اقتصادی، مدل تغییر سهم، مدل ضریب مکانی، مدل داده- ستانده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/685778>

